

Derfor er vi en hård slægt, kendt med slid og med møje,
tydeligt viser vi selv, af hvilken rod vi er rundet.

DYRENES GENSKABELSE

Resten af dyrenes rige, de mange forskellige arter,
frembragte jorden spontant, da væden fik varme af solen,
og dyndet i moser og kær begyndte at svulme i heden,
og frugtbare kim kom i vækst i jordens nærende mave
og trivedes der, som fosteret gør i moderens livmor,
for efterhånden at få hver deres forskellige former.

Således går det, når Nilen, der syvfold munder i havet,
trækker sig ned i sin seng og forlader de fugtige agre;
når da det friske dynd bliver hedt i lyset fra himlen,
finder fellahen dér, når han vender jorden med ploven,
mængder af levende dyr og iblandt dem nogle i første
stade af livet, i færd med at opstå; nogle er endnu
ikke fuldbårne og mangler ben eller hale, og ofte
ser han en ende med liv og en anden, der stadig er mudder.

Når hede og væde blandes i netop det rigtige forhold,
opstår der liv, og denne proces er skabelsesakten.
Ild er nok fjende af vand, men fugtig varme er altings
ophav, og netop en stridig forening bevirker besvangring.

Altså, da jorden, dyngvåd efter den nylige syndflod,
varmedes op af solens brand og lyset fra himlen,
fødte den talløse arter, såvel de gamle fra førhen
som nye og originale, til dels uhyrlige væsner.

PYTHONSLANGEN

Modvilligt var det, men dog måtte jorden nu avle en slange
som dig, du vældige Python, og for de genskabte slægter

Publius Ovidius Naso: *Metamorphoses* (1.416-437)

Cetera diversis tellus animalia formis
sponte sua peperit, postquam vetus umor ab igne
percaluit solis, caenumque udaeque paludes
intumuere aestu, fecundaque semina rerum
vivaci nutrita solo ceu matris in alvo
creverunt faciemque aliquam cepere morando.
Sic ubi deseruit madidos septemfluus agros
Nilus et antiquo sua flumina reddidit alveo
aetherioque recens exarsit sidere limus,
plurima cultores versis animalia glaebis
inveniunt, et in his quaedam modo coepta per ipsum
nascendi spatium, quaedam imperfecta suisque
trunca vident numeris; et eodem in corpore saepe
altera pars vivit, rudis est pars altera tellus.
Quippe ubi temperiem sumpsere umorque calorque,
concupiunt, et ab his oriuntur cuncta duobus;
cumque sit ignis aquae pugnax, vapor umidus omnes
res creat, et discors concordia fetibus apta est.
Ergo ubi diluvio tellus lutulenta recenti
solibus aetheriis altoque recanduit aestu,
edidit innumeras species, partimque figuras
rettulit antiquas, partim nova monstra creavit.